

Հրատարակի ամիսը երկու անգամ .
 Ստորագրութեան տեղին է .
 Չմիւսնիւ . Ետեւուն Մեծարգոյ
 Խ . Յ . Պ . Գրիգորին գրատունը .
 Պօզիս . Ընթերցասիրոց թանգարանը .
 Վրէժ նոր խան , Թիւ . Ե :
 Մեծարգոյ վարդան աջա փափուցեան
 Պօզիս փոցոց Խիսկ Թիւ . Զ
 Փարիզ . Պ . Ա . Մուրաբան
 Մանչեսթըր , Պ . Տիրան էրիցեան :

ՀԱՆՐԱՍ ԿԻՍԼՈՍՆԱՆՑ

ՎԵՊԱՍՆԱԿԱՆ, ԱՐԱԵՍՏԻՅ ԵՒ ԶԱՒԱՐՃԱԼԵԱՅՑ

ԽՄԲԱԳԻՐ - ՏՆՕՐԷՆ - ՍԱՐԳԻՍ ՓԱՓԱԶԵԱՆ
 ԱՌԱՋԻՆ ՇՐՋԱՆ

Գանիրէ , Պ . Ետեւուն Մեծարգոյն .
 Հանգիսիս շրջանի վեց ամիս է .
 Իջմիրի համար գին 2 արծ . մեծիս :
 Ուրիշ բացարձակ . 2 ու կէս մեծիս :
 Հանգիսիս վերաբերեալ որ եւ . իցէ
 նամակ գիտի ու ջգու . ի առ Ստորագրիս
 փափուցեան
 Փաստան չգնաւուած նամակ չըն .
 գումարի :

ԱԼՓՐԷՏ ՈՒ ԵՒԳԵՆԷ

Շարունակութիւն և վերջ (1)

— Բայց ո՞վ է պատճառ , և ինչո՞ւ ՂԱՎՐԷ
 քէտ սպաննած են :

Ընթերցողք կը յիշեն Մարտ 26ին գինետան
 մէջ Բօսթային և Ալեքսիին ըրած խորհուրդը , ու
 ըոնք քանի մը օրէն մէկը պիտի սպաննէին , անի-
 կայ Ալֆրէտն էր որ երբ Վիեննա դացեր , եր-
 կու միլիտան ֆրանք ժառանգութիւնը ձեռք բերեր
 և բոլոր հարկաւոր եղած կարգադրութիւնները , և
 տնօրէնութիւնները ըրեր կը վերադառնար , ժե-
 րոմ կոմսը որ Վալդինէն ուղեւ և մեծուելուն
 համար սաստիկ զայրացած էր , և ինքը լսած ըւ-
 լալով թէ Վալդինէ ՂԱՎՐԷտ կը սիրէ և անոր

հետ պիտի ամուսնանայ , ուստի իւր հպարտութե-
 նէ քանթ սէրէն ինչ ըլլալը չէր գիտեր , և այս
 պատճառաւ հազար Վիեննայիկի ոսկի խօսք տուաւ
 Բօսթային և Ալեքսիին որ 'ի դարձին ՂԱՎՐԷտ
 սպաննեն , յուսալով որ էթէ անիկա մեռնի՝ Նազի-
 նէ ալ կ'ստիպուի զինքը առնելու և որպէս զի
 Ալֆրէտին մահնէն ամենեւին կասկած մը չունե-
 նայ՝ անոր անշուշտ դիակը Նազինէի պարտէզին
 մէջ նետել տուաւ որ իւր աչքովը տեսնէ և ան-
 կէ բոլորովին յոյսը կտրէ , բայց Նազինէ որ ա-
 ռանց Ալֆրէտի չէր կրնար ապրիլ , դժբաղդ վախ-
 ճան մը ունեցաւ . . . :

Նազինէ քիչ մը ատեն նուազեալ մնալէն ետ-
 քը , խորունկ քունէ արթնցածի պէս ելաւ , ինչ
 ընելը չէր գիտեր , նայեցաւ որ Սոփիա և Յու-
 լիանէ ալ իւր քովը նստեր կ'արտասուեն , ահ ,
 դուք ալ իմ վիշտերուս մասնակից կ'ըլլաք , ըսաւ
 Նազինէ աղէկաբոլ ձայնիւ մը և իւր արտասուա-
 թորմ աչքերը դէպ 'ի երկինք վերցնելով : “ Ահա

(1) Տես թիւ 9.

կորսնցնեմ պիտի. անոր համար, համբերեցէք քանի մ'որ: Գիտեո որ կ'ըսեն ինձ, (բայց սէրը չէ, որ կ'ըսէ) թէ ձեզ չի պիտի կորսնցնեմ. ու դուք ալ դիտէք շատ ազէկ, որ ասանկ պարագայի մը մէջ՝ առեւթիւնը իրաւա չի տար, և միտքս ալ աւելի ազէկ հասկցնել չի կրնարու վախուս՝ (բայց աղջկունք, լեզու չեն ունենար, այլ մտածութիւն) ինծի համար բաղդերնիւ փորձեւն առաջ՝ մէկ երկու ամիս ձեզ հոս կեցնելու միտք ունիմ: Արնայի սորվեցնել ձեզ թէ որն է շնտակ ընտրելութիւնը, բայց ան ժամանակն ալ երգման զանց ըլլալի պիտի, և աս կերպով երգման զանց ըլլալն ալ չէի ուզէր: Աս կերպով ալ, կրնայիք իս ծուռ ընտրել. ու թէ որ իրաւանք իս չկարենաք շնտակ ընտրել՝ իս մեզքի մէջ խօթած պիտ' ըլլաք, երգման զանց չի գտնուելու համար: Աղովեցէք աչքերնիդ, որ վրաս կը հսկեն ու իս երկու կը բաժնեն, իմ կէսս ձերն է, ու միւս կէսս ալ՝ ձերը, — ը՛հ, իմն է, պիտ' ըսէի, ուրեմն թէ որ իմն է, ձերն է, ու բոլորս ալ ձերը: Ա՛խ, աս չար ժամանակները՝ իրաւանց աէր մարդոց և իրենց իրաւանց մէջ խորոց կը դնեն, այնպէս որ, ձերն ալ ըլլամ, գոցէ բնաւ ձեզ չիյնամ. — Այսպէս սեւ պեցէք, ու թող բաղդը կորսուի երթայ, — բայց ո՛չ ես: Շատ խօսեցայ իրաւ, բայց միտքս ժամանակ որսալ է, երկնցնել կ'ուզեմ զան, ու կրցած իս չափ երկայնքին տանիլ, որ ձեր ընտրութիւնը յայտարարեմ:

Պատա. Թող տուէք որ ընտրեմ. ինչու որ, աս վիճակիս մէջ՝ սիրտս կը նեղանայ կոր:

Փորթ. Ի՞նչ, սրտիդ նեղութենէ՞ Պատանիօ, մտքերնիդ բերէ՞ք անդամ մ'որ սիրոյ հետ խառնուած որքան մատնութիւններ կան:

Պատա. Կասկածին գարշելի մատնութենէն ի զատ ուրիշ մը չի կայ, որն որ երկիւղ կու տայ ինձ սէրս վայելելու, ձիւնին և կրակին մէջ սրքան սէր ու կեանք կը գտնուի նէ՛ այնքան ալ սիրոյս ու մատնութեան մէջ կրնայ գտնուիլ:

Փորթ. Այո՛, բայց կը վախնամ. դուք սրտնեղութեան վրայ կը խօսիք, որուն մէջ տանջուած մարդիկ՝ բերանունն եկածը կը զրուցեն:

Պատա. Խօսք տուէք որ իմ կեանքս կը բաշխեմ՝ ես ալ ճշմարտութիւնը խոստովանիմ:

Փորթ. Բարի ուրեմն, խոստովանեցէք ու ապրեցէք:

Պատա. Կը խոստովանիմ՝ որ կը սիրեմ. աս է իմ բոլոր խոստովանութիւնս: Ո՛հ, երջանիկ տանջանք, որ իս խոշտանգողը՝ իմ ազատութեանս համար պատասխաններ կը սորվեցնէ ինձ: Բայց

թող տուէք զիս որ իմ բաղդիս և անտուկներուն քով երթամ:

Փորթ. Ուրեմն գնացէք նայիմ. ես ատոնց մէկին մէջն եմ. թէ որ իս կը սիրէք՝ պիտի գտնէք զիս, — Աերիսա՛ և դուք ամէնքդ, մէկ-դի քաշուեցէք, երաժշտութիւն թող հնչեցուի՝ իրեն ընտրելու ժամանակը, ու թէ որ կորսնցնէ՝ կարապիս պէս վերջ մը կ'ունենայ, որ երգոց մէջ կը նուաղի: Եւ որպէս զի այս բաղդատութիւնը յարմարաւոր դայ, աչքս՝ իր վտակը և իր մահուան ջրային անկողինը թող ըլլայ: Արնայ վաստակիլ, ու անատեն երաժշտութիւնն ինչ է, անատեն երաժշտութիւնն՝ հնազանդ հպատակաց նոր-պատկեալ ինքնակալի մ'անօջախնարհութիւնն ըրած ժամանակին լուած փողերու խառնափնդոր ձայնն է, արշալուսի ատեն լուած քաղցրանուագ հնչիւն մ'է՛ որ փեռացուին երազող ականջներուն կը հասնի, ու զինք ամուսնութեան հանդէսին կը հըրաւիրէ:

Հիմայ կ'երթայ՝ կորի՛ճ Աղկիտեսէն աւելի սիրով, բայց ո՛չ նուազ վեհանձնութեամբ, որ արիւն արտ'սունք թափող Տրովադայու ծովային հրէշին ձեռքէն՝ հարկ տրուած կոյսն ազատէ: Ես զոհ ըլլալու կեցեր եմ, բոլոր միւսները՝ Տրովադացի կանայքն են, որոնք տխրագին դէմքով, շահատակութեանց վերջը տեսնելու կու-գան: Գնա՛ Հէրակլէսդ իմ, ապրէ՛ որ ապրիմ: — Դուն որ պատերազմն ընողն ես, ես քեզմէ պիտո շատ աւելի զարհուրանօք՝ կուոյդ ականատես կ'ըլլամ:

Երաժշտական ներդաշնակութիւնք, երբ Պատանիօ սրտնեղութեան վրայ կերպ-կերպ մեկնութիւններ կուտայ:

Ե Բ Գ.

1. Ընէ՛ ինձ, սէրը ո՛ր կը գտնուի, Գրիտուն մէջ կ'ըլլայ. թէ ի մէջ որտե՛ս. Ի՞նչպէս ձեռք կ'անցնի. ինտո՞ր կը սընի:

Պատասխան 2. Աչքերուն մէջը նախ կը ծընունի, Դայելով կը սնի. ու սէրն կը մեռնի: Օրորոցքին մէջ ուր որ կը պառկի: Թող ամէնքս զարնենք ըզրեցնէ զանգակ. Ես պիտ'ըսեմ իմ, — Զանկ ու զինկ, զանգակ, Ամենք Զանկ ու զինկ, զանգակ:

Պատա. Այսպէս, արտաքին երևոյթները՝ իրենց ներքին կողմէն ոչինչ կրնան ըլլալ. բոլոր աշխարհք գեռ զարդարանքներով խաբուած է: Արդարութեան մէջ՝ ո՞ր այնքան խոնգարեալ ու աղճատեալ փաստն է, որ յանկուցիչ ձայնով մ'եղանակուած՝ չարին երևոյթը կը մթաղնէ: Արօնքի մէջ՝ ի՞նչ դատասարտելի սըխալմունք է այն, զոր, ծանրաբարոյ ճակատ մ'ունեցող անձ մը կ'օրհնէ:

ինչպէ՛ս չեմ ուզէր բնաւ որ աւելի աղէկ ըլլալու բաղձալով փառասէր երեւամ. սակայն, ձեզի համար, հարիւր անգամ աւելի կրկնապատկիլ, ու հազար անգամ աւելի գեղեցիկ, ու բիւրիցս անգամ աւելի հարուստ ըլլալ կ'ուզէի, որ ձեզի աւելի արժանաւոր ըլլալով՝ առաքինութեամբք, գեղեցկութեամբք, վարութեամբք, և բարեկամօք ալ պատիւս աւելցած ըլլար քովերնիդ. այսու ամենայնիւ իմ բոլորս՝ մէկ ինչ մը կ'արժէ, որն որ միանգամայն խօսելով՝ անուսումն, անգաստիարակ, և անփորձ աղջիկ մըն եմ, ասով ալ զո՛հ՝ տակուին ինք այնքան սրտաւ չէ, ու կրնայ կրթուիլ. ասկէ ալ աւելի երջանիկ՝ բթամիտ չէ, ու կրնայ բան մը սորվիլ, ու ասոնց ամէնէ ալ երջանիկն այն է՝ որ իր դիւրանաց սիրտը, բոլորովին ձեր ազնուութեան ձեռք կը յանձնէ որ առաջնորդուի, որպէս թէ իր տէրը, իր կառավարիչը, ու իր թաղաւորն ըլլար: Իմ անձս և ինձ վերաբերած բոլոր բաները, ձեզի՛ն և ձեր ազնուութեան՝ կը վերաբերին հիմա. քիչ մ'առաջ, ես այս մեծ տունին տիրուհին, իմ ծառաներուս հրամայողը, և ես իմ անձիս թաղուհին էի. հիմայ ալ՝ անդ իսկ հիմայ՝ այս տունը, ծառաները, և այս անձս, ձերն են իշխանս, ամէնէն ալ ահա սա մատնիովս կ'ընծայեմ ձեզ, որն որ թէ որ ձեռքէ՝ հանէք, կամ կորսնցունէք, կամ մէկու մը պարզ և առաք՝ դիպած ըլլաք, որ ձեր սիրոյն կործանումը կը դուշակէ, ու ձեզմէ բոլոր ընելու իրաւունքը կ'ունենամ:

Պատ. Տիկինս, բոլոր խօսքերս խափանցիք, միայն արիւնս ջղերուս մէջ ձեզի հետ կը խօսի, ու կրիցս մէջ այնքան շփոթութիւն կայ, որքան սիրեցեալ իշխանի մը սրտաշարժ ատենաբանութենէն ետք՝ ժողովրդեան հաճելի երեցող խառնածայն շշուշէին մէջ կ'երևայ, ուր որ ամէն մէկ բան, իրարու քով յարուած՝ բաց ի ջնճուութենէ, ոչնչի անորոշութեան մը կը դառնայ, բայցայցա՛նք այնպէս: Սակայն երբոր աս մատնին աս մատեն կ'երևէ՝ յայնժամ կեանքն ալ անկէ կը զրկուի. աս, ալ անտեսն մի վհատիք ըսելու, որ Պատանիօն մեղած է:

Կերի. Տէր իմ և խաթունս, մինչև հիմայ հոս սպասելով մեր բաղձանոց յաջողութեամբ կատարուիլը տեսանք, հիմայ ալ ժամանակն է, որ պոռանք. Ըստուած Հնորհաւոր ընէ, աղան ու խաթունս:

Կրտ. Տէր իմ Պատանիօ և ազնուուհի խաթունս, ձեր սրտից բոլոր հաճելի բաղձանոց բարեմաղթու եմ. ինչու որ, ստոյգ եմ որ ուրիշ բան մը չէք կրնար սպասել ինչմէ. ու երբոր ձեր

ազնուութիւնները հարմանաց հանդէսները կատարելու միտք կ'ընեն, կը թախանձեմ, որ ես ալ նոյն ժամանակին կարենամ կարգ ուիլ:

Պատ. Բոլոր սրտօքս, թէ որ կրնաք կին մ'ընտրել ձեզ:

Կրտ. Հնորհակալ եմ ձեր ազնուութենէ, որ արգէն ինձ մէկ հատ մը վաստկուցիք: Տէր իմ, ձեր աչքերը որքան քաղցրութեամբ կրնան նայիլ նէ՛ խմբներս ալ այնքան կը տեսնեն. դուք տեսաք տիկինը, ես ալ տեսայ աղջիկը. դուք սիրեցիք, ես ալ սիրեցի. միջանկեալ ժամանակին համար բան մ'ըսելիք չունիմ, տէր իմ, ինչու որ, ձեզ նկատող բան է: Ձեր բաղդը՝ նա սնտուկ ներուն վրայ կեցած էր, իմինս ալ՝ դիպածին բերմունքէն կախեալ էր, ինչու որ սատեղս մէր ուխտելէ, և մինչև բերանս չորնալը սիրոյ երդմամբ ջանալէ՝ տք, վերջապէս, — թէ որ խոստմունքները պահուիլ պէտք են նէ՛ — ես ալ այս սիրելի օրիորդէն խօսք առած եմ, որ իւր սէրը վայելեմ, միայն թէ ձեր բաղդն ալ՝ իւր խաթունը ձեզ բաշխէր:

Փօրթ. Ի՞րաւ է ըսածը, Կերիսս:

Կերի. Տիկին, այնպէս կ'ըլլայ, թէ որ հաճութիւն տաք:

Պատ. Դուք ալ, Կրաթիանօ, բոլոր սրտով իր խոստովանիք:

Կրտ. Հրամայէք, կը խոստովանիմ, տէր իմ:

Պատ. Ուրեմն մեր հանդէսը՝ ձեր ամուսնութեամբը մեծ պատիւ պիտի գտնայ:

Կրտ. Մենք ալ մէկ տեղ կը խաղանք աս նարտին մէջ, նայինք, ով որ առաջին մանուկն ունենայ՝ թող հաղար տուքաթ վաստկի:

Կերի. Ի՞նչ. մենք ալ ստակ պիտի դնենք ասանկ նարտի:

Կրտ. Չէ՛, աս խաղուն մէջ մենք բնաւ չենք վաստկիր, սակայն կը խաղանք: Վայ, ով է ան եկողը: Լօրէնցօն ու իր Լնհաւատուհին: Ի՞նչ, իմ վեհեմիկիցի հին բարեկամս, Սալէրիօն է:

ԼՕՐԷՆՑՕ. ՃԵՍՈՐԷ. Լ ՍԱԼԵՐԻՕ ԷՆ ԴՆԷՆ.

Պատ. Լօրէնցօ ու Սալերիօ, բարի եկաք, որքան որ իմ նոր բաղդիս երիտասարդութիւնը ձեզ ընդունելութիւն տալու կը ներէ. — Ձեր հրամանաւը, քաղցրաբարոյ Փօրթիա, իմ սիրելի բարեկամացս ու քաղաքացւոցս ընդունելութիւն կու տամ:

Փօրթ. Ես ալ նոյնպէս, տէր իմ, բարի եկին, հաղար բարի:

կուինք, անկէ՝ տք ելէք շեփ-շեփաւ Վենետիկ վաղցեք, բարեկամնիդ գտէք, ինչու որ, փօրթիա չուէր ընտ որ անհանդիստ սրտով մ'իր քովը կենար: Այդ չնչին պարտքը հատուցանելու համար քսանապատիկ ոսկի տուէք հետերնիդ, ու երբոր ամեն բան կը վճարէք, ելէք ձեր ճամբարի բարեկամին հետ հոս եկէք: Արեւմտ աղաթինս ու ես՝ նոյն ժամանակին իբրեւ կոյս եւ իբրեւ որբեալի կ'ապրինք: Քաղցեք երթանք. աս օրուընէ իսկ, որ ձեր հարստեաց օրն է, երթալ պէտք էք: Ձեր բարեկամներուն աղէկ ընդունելութիւն տուէք ու զուարթագէտ՝ երեցիք. քանի որ այդքան թանկագին ձեռք-անցաք, ես ալ ձեզ այնքան թանկագին սիրով պիտի սիրեմ: — Բայց մտիկ ընեմ անգամ մը բարեկամուդ նամակը:

Պատ. (Էլ Խարայ) Արեւիկ Պաշտօնի. Բոլոր նաւերս իրան, պարտաբէրներս անգլիո-թեմք Էլ Չար-ին Էնթս, վէճախ ալ պիտի ինչ՞ է: Հրէին քոլ իող պառած մարտակի պարպքը ժամանակին չիլով հա-րողանէլ. ասից ետք՝ հարողանէմ նէ ալ, չիլով իր-նամ ապրիլ, անոր համար, Յեր ե իմ մէջ եղած Բոլոր պարտքերը սրբո-ած են, մայն ին, Էրանի՝ ին մահո-տանս ապէն պիտի չիլ անգամ մը: Այսո՝ ամենայ-նի, Դոս յեր գթաստեիտ նայեցէ՛ք. ին որ սերբէրի չի իրար համոզել որ ելէք Գոս ինչ նամակս չիստիպէ լիւն:

Փօրթ. Ո՛հ սիրակահա, բոլոր գործերնիդ լնցուցէք շուտով, ու ելէք գնացէք:

Պատ. Հիմաի որ ձեր բարեկէր հրամանս առի երթալու՝ պիտ' արտորամ, բայց մինչև նորէն գալս՝ բացախալութեանս համար անկողինս օրինա-զանց ըլլալ պէտք չէ, ու մեր երկուքնուս մէջ ե-ղած հանգստութիւնը՝ խորոց ըլլալ պէտք չէ:

Ինչէն

Երանալիք:

ԱՐՈՒՆԾՏՔ

Պ-ԴԼ Բօմաք շինելու կերպը:

Աս 600 տրամ թարմ, ու ճերմակ ոչխարի ճարպ (Էլ Է-Ղը), կաշիները հանէ մանր մանրէ, մէկ ու կէս օխայի չափ ջրով հալցուր, և քանի որ տաք է, տակը նեղ՝ բերանը լայն սրընդ անոթի մը մէջ պարպէ, մինչև որ բոլորովին պաղելը հոն մնայ, և բոլոր թիրուր տակը իջնայ, որ գիւրու-թեամբ տակէն թիրուր զատես: Աս անոթին մէ-ջէն մաքուր ճարպը զատելէդ ետքը՝ դիր անոթին մէջ ու վրան լեցուր 5 օխայ աղբիւրի ջուր, ու եր-

բեմն երբեմն աղէկ մը խառնէ ու լուս մինչև 24 ժամ: Հետեւեալ օրը փոխէ ջուրը և նորէն տեղ-մէ՛, լուս ու ջուրը թափելէդ ետքը՝ մաքուր ու չոր կտառով մը չորցուր ճարպը մէջը ձգվելով: Այժմ դիր աս ճարպը անոթին մէջ և վրան լեցուր 220 տրամ խոզի ճարպ, ամենը մէկ հալցուր կամաց կրակով, երբոր հալին ու միանան, հողէ անոթի մը մէջ պարպէ ու փայտով մը զարկ ու խառնէ մին-չև որ պաղի, զարկած ժամանակդ աւելցուր վրան 6 տրամ լեմօնի իւղի հետ կէս տրամ զարափիլի իւղին խառնուրդը. հիմայ շարունակէ զարնելդ մինչև որ բաղադրութիւնը բոլորովին ճերմկնայ. և վերջագէս մանր անոթներու մէջ լեցուր, մինչև բոլորովին պաղելնին բերանին բաց թող, ու ետքը փամփուշի կտորներով անոթներուն բերան-ները ծածկէ ու դերձանով կապէ:

Երեւի համար Գոս Գրիմ շինելու կերպը:

Աս 10 տրամ անուշ նուշի իւղ. կէս տրամ ճերմակ մեղրամօմ, կէս տրամ սքարմալէդ ու քիչ մըն ալ բալասան, ամենը մէկ սրընդ անոթով մը տաք մոխրի վրայ հալցուր, և լից մարմարէ հա-վանի մը մէջ, և այնչափ խառնէ մինչև որ պաղի, պաղելէն ետքը կամաց կամաց աւելցուր վրան 10 տրամ վարդի կամ ծաղիկի ջուր ու ամենը մէկ խառնէ մինչև որ սերի նմանի: Այս բօմաթը կա-շին կը շակէ ու կը կակուղցնէ: Ծաղիկի հիւանդու-թեան նշանները աներեւոյթ՝ ընել տալու համար աւելցուր վրան քիչ մը զաֆրան, ու մանր անոթ-ներու մէջ լեցնելէդ ետքը՝ բերանին փամփուշ-տով ծածկէ ու դերձանով կապէ:

ԶՈՒՆԵՐԺԱՆԻՔ

Այսինչ քաղաքը տիկին մը իր զաւակը կը կորսնցնէ ու սեւեր կը հագուի, երբոր կը հարցուի իրեն թէ ինչու զաւակին մահուանը համար սեւեր հագեր է, տիկինը կը պատասխանէ. «Մայն զա-կիս համար չէ սեւեր հագուիլ, այլ էրիկս հի-ւանդ է և չեմ կարծեր որ աղէկնայ, անոր համար հիմաիւընէ պատրաստուեցայ»:

ԽՈՐԷԱՐՆԿ ՍԵՒԵԱՐՈՐԹ ՍԿ

Երկու սեամորթ ճանապարհորդութեամբ նա-ւով Ադրանտեան ովկիանոսէն անցնելու տուննն, սամաիկ փոթորիկի մը փրթաւ, նաւաւորները զար-հուրած երգում կընէին թէ վտանգաւոր փոթորիկ կ'երեւի, երկու սեամորթները Սամ և Կըֆ սկսան աղօթքի կայնիլ, Սամ կըսէ. «Ով վարպետ Տէր,

